

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 20/2020-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 15. januára 2020 v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a zo sudcov Rastislava Kaššáka a Miloša Maďara predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], v mene ktorej koná konateľ a advokát [REDACTED], vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 25 Ek 1335/2018 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého konania a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. novembra 2019 doručená ústavná sťažnosť [REDACTED], MBA, [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta

porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 25 Ek 1335/2018 (ďalej len „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ je povinným v exekučnom konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 25 Ek 1335/2018, ktoré nadväzuje na sporové konanie vedené Okresným súdom Bratislava V pod sp. zn. 3 CbZm 111/2010.

2.1 Podľa tvrdenia sťažovateľa Okresný súd Bratislava V vydal na návrh navrhovateľa (sťažovateľa) zmenkový platobný rozkaz č. k. 1 Zm 302/2010-26 z 22. novembra 2010, na základe ktorého bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť zo zmenky sumu 84 166 € s príslušenstvom. Následne Okresný súd Bratislava V rozhodoval rozsudkom č. k. 3 CbZm 111/2010-274 z 27. januára 2016, ktorým ponechal v platnosti zmenkový rozkaz a zaviazal odporcu na náhradu trov konania za podané námietky.

2.2 Sťažovateľ ďalej uviedol, že Krajský súd v Bratislave rozhodol rozsudkom č. k. 2 CoZm 36/2016-335 z 24. januára 2017, ktorým rozsudok Okresného súdu Bratislava V č. k. 3 CbZm 111/2010-274 zmenil tak, že zmenkový platobný rozkaz č. k. 1 Zm 302/2010-26 z 22. novembra 2010 zrušil v celom rozsahu a priznal odporcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O trovách konania rozhodol Okresný súd Bratislava V samostatným uznesením č. k. 3 CbZm 111/2010-358 z 18. augusta 2017.

2.3 Napadnuté konanie sa začalo na návrh oprávneného, ktorý bol okresnému súdu doručený 6. septembra 2018. Okresný súd v napadnutom konaní vydal 21. septembra 2018 poverenie pre súdneho exekútora [REDAKOVANÉ], ktorý pristúpil k vykonávaniu úkonov smerujúcich k uspokojeniu pohľadávky oprávneného.

2.4 Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 5 Obdo 38/2018 z 29. januára 2019 rozhodol o dovolaní žalobcu (sťažovateľa) tak, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 CoZm 36/2016-335 zmenil, pôvodne vydaný rozsudok Okresného súdu Bratislava V č. k. 3 CbZm 111/2010-274 z 27. januára 2016 potvrdil a priznal

žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho a dovolacieho konania v rozsahu 100 %. Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Obdo 38/2018 (ďalej len „rozsudok“) nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 27. marca 2019. Sťažovateľ postupoval v napadnutom konaní aktívne v snahe dosiahnuť zastavenie exekučného konania proti jeho osobe (upovedomenie vyššieho súdneho úradníka Okresného súdu Bratislava V a súdneho exekútora o vyznačení doložky právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku, viaceré žiadosti adresované podateľni okresného súdu, trestné oznámenia, pozn.).

2.5 Sťažovateľ vo svojej ústavnej sťažnosti zdôraznil, že je proti nemu naďalej vedené exekučné konanie, ktoré považuje za protiprávne, pričom okresný súd je v napadnutom konaní nečinný po dobu 8 mesiacov. Z uvedených dôvodov podal sťažovateľ 28. októbra 2019 sťažnosť predsedovi okresného súdu na priet'ahy v konaní podľa § 62 ods. 1 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

2.6 Okresný súd v napadnutom konaní rozhodol uznesením sp. zn. 25 Ek 1335/2018 z 28. októbra o zastavení exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku. Predseda okresného súdu v odpovedi na sťažnosť sťažovateľa na priet'ahy v konaní sp. zn. Spr 3228/2019 z 13. novembra 2019 vyhodnotil sťažnosť ako dôvodnú a zároveň uviedol, že uvedený nedostatok bol odstránený vydaním uznesenia sp. zn. 25 Ek 1335/2018 z 28. októbra 2019.

2.7 Sťažovateľ je toho názoru, že zo strany okresného súdu došlo v napadnutom konaní k obmedzeniu jeho osobnej dôstojnosti a cti a protiprávne vedené exekučné konanie sťažovateľovi bráni nadobúdať majetok do osobného vlastníctva a slobodne pracovať. Sťažovateľ uviedol presvedčenie, že nečinnosťou okresného súdu a existenciou priet'ahov v napadnutom konaní došlo k zásahu do jeho základných práv zaručených ústavou v čl. 12 ods.1 a 2, čl. 13 ods. 1 písm. a) a čl. 46 ods. 1 ústavy.

3. Na základe skutočností uvedených v ústavnej sťažnosti sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie rozhodol nálezom, v ktorom vysloví, že základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov

podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní na okresnom súde vedenom pod sp. zn. 25 Ek 1335/2018 porušené bolo a prikáže okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov. Súčasne sa sťažovateľ domáha priznania finančného zadost'učinenia v sume 30 000 € a úhrady trov konania.

II.

Relevantná právna úprava a ústavnoprávne východiská v judikatúre ústavného súdu

4. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

7. Podľa § 42 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde návrhom na začatie konania je sťažnosť fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ústavy.

8. Ústavný súd podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

9. Pri predbežnom prerokovaní návrhu takto ústavný súd skúmal, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto zákonného ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré sú podané navrhovateľom bez právneho zastúpenia podľa § 34 a § 35 zákona o ústavnom súde a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu (§ 37 zákona o ústavnom súde), návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané zjavne neoprávnenou osobou, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený [§ 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde].

10. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

III.

Posúdenie veci ústavným súdom

11. Predmetom ústavnej sťažnosti je námietka porušenia základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v napadnutom konaní. Vymenovanie jednotlivých základných práv citáciou ustanovení čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 13 ods. 1 písm. a) a čl. 46 ods. 1 ústavy vyhodnotil ústavný súd vo vzťahu k formulovanému petitu v ústavnej sťažnosti ako súčasť sťažnostnej argumentácie sťažovateľa.

12. Ústavný súd z obsahu ústavnej sťažnosti zistil, že okresný súd v napadnutom konaní vydal 28. októbra 2019 uznesenie sp. zn. 25 Ek 1335/2018 o zastavení exekúcie. V čase podania ústavnej sťažnosti sťažovateľom 26. novembra 2019 bolo uznesenie sp. zn. 25 Ek 1335/2018 riadne doručené účastníkom napadnutého konania. Overením aktuálneho stavu napadnutého konania ústavný súd zistil, že uznesenie okresného súdu sp. zn. 25 Ek 1335/2018 z 28. októbra 2019 nadobudlo právoplatnosť 28. novembra 2019 a vykonateľnosť 3. decembra 2019, čím sa napadnuté konanie právoplatne skončilo.

13. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza fyzická osoba alebo právnická osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci, ktorý (účel) sa dosiahne právoplatným rozhodnutím (I. ÚS 167/03). Navyše zjavná neopodstatnenosť sťažnosti, prostredníctvom ktorej sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už príslušný súd meritórne rozhodol pred podaním sťažnosti ústavnému súdu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (m. m. IV. ÚS 223/2010, I. ÚS 544/2012, I. ÚS 559/2014), a preto už k namietanému porušovaniu týchto práv nečinnosťou tohto súdu v čase doručenia ústavnej sťažnosti nemohlo dochádzať (m. m. II. ÚS 387/06, III. ÚS 176/2018, I. ÚS 204/2018).

14. Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú [§ 56 ods.2 písm. g) zákona o ústavnom súde], pretože konanie o takej sťažnosti pred ústavným súdom už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. IV. ÚS 102/05, II. ÚS 387/06, III. ÚS 462/2017). Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri rozhodnutie vo veci Mazurek proti Slovenskej republike z 3. 3. 2009, sťažnosť č. 16970/05).

15. Z uvedeného tak nesporne vyplýva, že ak v čase podania ústavnej sťažnosti (26. novembra 2019, pozn.) už bolo napadnuté konanie skončené, hoci nie právoplatne (pozri bod 12 rozhodnutia), k namietaným prietáhom už zjavne dochádzať nemohlo. Tento skutkový stav bol preto so zreteľom na obsah ústavnej sťažnosti, ako aj s prihliadnutím na zmysel a účel ustanovenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov základom pre záver ústavného súdu, že ústavná sťažnosť sťažovateľa proti postupu okresného súdu je zjavne neopodstatnená. Z tohto dôvodu ju ústavný súd odmietol už po jej predbežnom prerokovaní [§ 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde].

16. Nad rámec v súlade so svojou konštantou judikatúrou ústavný súd uvádza, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, ÚS 92/03, III. ÚS 359/08).

16.1 Okresnému súdu bol doručený návrh na zastavenie exekúcie zo strany súdneho exekútora 7. mája 2019, pričom prvý procesný úkon smerujúci k vydaniu uznesenia podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku o zastavení exekúcie okresný súd uskutočnil 18. augusta 2019.

16.2 Ústavný súd konštatuje, že postup okresného súdu v napadnutom konaní sa nevyznačoval nečinnosťou takej intenzity (3 mesiace), že by jej bolo možné pripísať ústavný rozmer. Vzhľadom na uvedené možno vyvodiť záver, že ústavný súd by v danej okolnosti vzhliadol ďalší dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti sťažovateľa pre jej zjavnú neopodstatnenosť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

17. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti v celom rozsahu bolo bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa obsiahnutých v petite jeho ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. januára 2020

Jana Baricová
predsedníčka senátu